

Arrest

nr. 189 580 van 7 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 juli 2017 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2017 tot binnenkomstweigering met teruggedrijving (bijlage 11ter)

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2017 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 juli 2017 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E.. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 18 maart 2017 aan op de luchthaven te Zaventem met vlucht SN2623.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 18 maart 2017 ten aanzien van verzoekster een beslissing tot teruggedrijving.

1.3. Verzoekster diende op 20 maart 2017 een eerste asielaanvraag in.

1.4. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) nam op 14 april 2017 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Verzoekster diende op 4 mei 2017 een tweede asielaanvraag in.

1.6. De adjunct-commissaris nam op 15 mei 2017 de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.7. Bij arrest nr. 187 907 van 1 juni 2017 verwierp de Raad het beroep dat verzoekster instelde tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 15 mei 2017.

1.8. Verzoekster diende op 13 juni 2017 een derde asielaanvraag in.

1.9. De adjunct-commissaris nam op 14 juni 2017 de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.10. Verzoekster diende op 4 juli 2017 een derde asielaanvraag in.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 4 juli 2017 ten aanzien van verzoekster een beslissing tot teruggrijping. Deze beslissing, die verzoekster op 4 juli 2017 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 72, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

Wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten :

naam: [S.]

voornaam: [R.]

[...]

Nationaliteit: Ghana

Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Art. 3, eerste lid, 3° - Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient te worden voldaan bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (cf. W. WEYMEERSCH, “Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.” in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161).

Ter terechtzitting is gebleken dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog geen standpunt heeft ingenomen inzake de vierde asielaanvraag van verzoekster. Zolang de asielaanvraag van verzoekster in behandeling is kan de in casu bestreden beslissing niet worden uitgevoerd. De Raad wijst er in dit verband op dat artikel 41 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU) weliswaar bepaalt dat de lidstaten bij een herhaalde asielaanvraag een uitzondering kunnen maken “*op het recht om op het grondgebied te blijven*” – waarbij moet worden geduïd dat ook de transitzone deel is van het Belgisch grondgebied –, doch dat in de Belgische wetgeving actueel geen bepaling is opgenomen waarin wordt gesteld dat een herhaalde asielaanvraag geen schorsende werking heeft. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd in haar bewering dat dient te worden aangenomen dat haar vierde asielaanvraag de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet schorst. De in de richtlijn 2013/32/EU bepaalde regel dat een asielaanvraag een verwijderingsmaatregel schorst geldt immers onverkort. Het feit dat deze regel niet expliciet in de Vreemdelingenwet zelf is opgenomen doet hieraan geen afbreuk. Verzoeksters raadvrouw stelt ter terechtzitting zich in dit verband naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Aangezien de uitvoering van de bestreden beslissing actueel reeds is geschorst blijkt niet welk belang verzoekster heeft bij haar vordering om deze beslissing te schorsen.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zeventien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK